

ændring i retstilstanden med hensyn til den strafferetlige betydning af samtykke til andre former for vold – herunder f.eks. i forbindelse med sportsudøvelse.

Der har i den offentlige debat om omskæring været forslag om i strafferetlig henseende at ligestille den mildeste form for kvindelig omskæring med omskæring af drenge (fjernelse af en del af forhuden omkring penis). Regeringen finder ikke, at der er grundlag herfor, bl.a. under hensyn til, at der – som ovenfor nævnt – selv ved den mildeste form for kvindelig omskæring på grund af de anatomiske forhold er betydelig risiko for, at der bortskæres mere end blot slimhindefolderne omkring klitoris, samt at enhver bortskæring af dele af de ydre kvindelige kønsorganer medfører dannelse af arvæv, som kan medvirke til fødselskomplikationer.

Justitsministeriet har endvidere overvejet, om den foreslåede straffebestemmelse også bør omfatte sammensyning af den kvindelige kønsåbning. Som nævnt under pkt. 3 ovenfor, indgår sammensyning af kønsåbningen som led i den mest omfattende form for kvindelig omskæring, hvor klitoris og dele af skamlæberne bortskæres (»infibulation«). I disse tilfælde er der ikke behov for en særskilt kriminalisering af sammensyningen, idet den vil indgå som en skærpende omstændighed ved strafudmålingen.

I praksis forekommer »selvstændig« sammensyning af kønsåbningen – dvs. en sammensyning, der ikke sker i forbindelse med bortskæringen af dele af skamlæberne – kun i forbindelse med infibulerede kvinders fødsler. Her kan der opstå spørgsmål om at sy kønsåbningen delvis sammen igen efter fødslen. Sundhedsstyrelsen har herom oplyst, at der ved en sådan sammensyning ikke er tale om at gentage en ulovlig lemlæstelse, idet lemlæstelsen allerede har fundet sted og er uoprettelig. En eventuel sammensyning efter en fødsel vedrører alene spørgsmålet om, hvor stor en åbning der skal være i det huddække, som resterne af de store skamlæber udgør.

Ifølge Sundhedsstyrelsens retningslinjer skal omskårne kvinder i forbindelse med graviditetsundersøgelser oplyses om de helbredsmæssige risici ved omskæring, generne ved en eventuel fornyet sammensyning og fordelene ved at være »åben« efter fødslen. Efter styrelsens erfaring er tidspunktet omkring graviditet og fødsel velegnet med henblik på at påvirke forældreparrets holdning både til kvindelig omskæring som sådan og til ikke at være sammensyet fortil, og Sundhedsstyrelsen har oplyst, at næsten ingen omskårne kvinder ønsker sammensyning fortil efter fødslen.

Sundhedsstyrelsen har oplyst, at sundhedspersonalet i dag har mulighed for i enkeltstående tilfælde at

imødekomme en omskåret kvindes ønske om at få kønsåbningen delvis sammensyet efter fødslen, hvis dette ud fra en samlet lægelig vurdering skønnes at varetage hendes tarv bedst. Sundhedsstyrelsen har endvidere oplyst, at læger også i andre situationer har mulighed for at udføre indgreb, der indebærer helbredsmæssige risici, hvis patienten af psykiatriske eller andre psykologiske grunde insisterer på at få det udført (f.eks. kejsersnit i visse tilfælde eller kønsskifteoperationer). Efter lægelovgivningen kan sammensyning efter en fødsel kun lovligt foretages af det relevante sundhedspersonale.

Under hensyn til, at delvis sammensyning af omskårne kvinders kønsåbning efter en fødsel må antages i praksis at blive foretaget yderst sjældent, og at sammensyningen i givet fald kun sker efter grundig information af kvinden og på grundlag af en samlet lægelig vurdering i hvert enkelt tilfælde, er der efter Justitsministeriets opfattelse ikke anledning til i loven at forbyde sådan sammensyning.

4.4. Det foreslås, at forældelsesfristen for strafansvaret efter den foreslåede bestemmelse om kvindelig omskæring først begynder at løbe, når den omskårne pige fylder 18 år, jf. lovforslagets § 1, nr. 3. I relation til forældelse af strafansvar sidestilles kvindelig omskæring herved med andre grove krænkelse af mindreårige, som ofte sker i sociale sammenhænge, hvor det i praksis kan være meget vanskeligt for det pågældende barn at tage initiativ til, at der bliver rejst strafesag mod f.eks. forældrene eller andre nære slægtninge.

Man må naturligvis samtidig være opmærksom på, at de bevismæssige problemer, som er nævnt under pkt. 4.2 ovenfor, vil være større, hvis sagen først rejses flere år efter, at forholdet er begået.

5. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser mv.

Lovforslaget skønnes at ville kunne have visse konsekvenser for politi- og anklagemyndigheden, domstolene og kriminalforsorgen som følge af den foreslåede ændring af straffelovens regler om dansk straffemyndighed, således at kravet om »dobbelt strafbarhed« for handlinger, der er foretaget i udlandet, ikke gælder ved kvindelig omskæring.

Henset til det samlede antal sager, der behandles af justitsvæsenet, vil de opgaver, som følger af lovforslaget, imidlertid kunne varetages inden for de nuværende bevillingsmæssige rammer.

Lovforslaget skønnes således ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige af betydning.